

vilde være uheldigt at fastsætte et vist Beløb enten paa denne Lov eller de aarlige Finanslove til Anvendelse. Thi eksisterer Sygdommen, er der ingen Grund til at slaas de 100 ned og sige: de næste 10 kunne ikke slaas ned før til næste Aar, fordi man ikke har Penge dertil. Enten—eller, enten maa der skrides ind over for Sygdommen ligesom over for andre ondartede Sygdomme, eller ogsaa maa man helt opgive det. Udvalget mener derfor, at man maa lade Landbrugsministeren have fri Raadighed her, ligesom han har med Hensyn til de smitsomme Sygdomme efter Loven af 1893.

Den næste Paragraf, § 6, indeholder ogsaa en Bestemmelse, som ikke har eksisteret før, det er Bestemmelsen om, at man i Andels- og Fællesmejerier ikke maa udlevere til Kreaturføde Mælk og Kernemælk, som ikke har været opvarmet til en Temperatur af mindst 68 Grader Reaumur. Det er vist ogsaa en Foranstaltning, der vil virke til stor Gavn. Man kan sige, den vil virke noget generende for Fælles- og Andelsmejerierne, men efter de Udtalelser, der foreligger og navnlig efter den Udtalelse, der findes trykt paa Bilag Nr. I., vil det ses, at der ved Delegeretmødet her paa Sjælland blev vedtaget at rette en Henvendelse til Rigsdagen om at vedtage denne Bestemmelse, ligesom ogsaa Bestemmelsen om Foranstaltninger vedrørende Tuberkulose hos Hornkvæget. Udvalget foreslaar i denne Paragraf kun en lille Ændring, som gaar ud paa, at det sidste Punktum skal forsvinde. Der staar deri: „Hvor Omstændighederne maatte tale derfor, kan Landbrugsministeren dispensere fra dette Forbud, naar der haves betryggende Sikkerhed for, at den udleverede Mælk eller Kernemælk ikke anvendes til Kreaturføde“. Da man efter al Sandsynlighed kan sige, at der næppe findes noget Fælles- eller Andelsmejeri, som ikke udleverer Mælk til Menneskeføde, altsaa sælger Mælk til Husmænd eller andre, vil Følgen af denne Paragrafs uforandrede Vedtagelse blive den, at alle Andels- og Fællesmejerier maatte indgaa til Ministeriet med Anmodning om Dispensation, og at Ministeriet maatte give maaske en Tusind Dispensationer øjeblikkelig efter, at Loven var vedtagen. For at undgaa denne Gene, mener man, det vil være fyldestgørende, naar man i første Linie efter Ordene Andels- og Fællesmejerier indfletter „til Kreaturføde“ — det vil sige, at Mælken ikke maa udleveres til Kreaturer uden at have været opvarmet til

en Temperatur til mindst 68 Grader — og saa stryge hele sidste Punktum.

Jeg skal tilføje en lille Bemærkning, jeg glemte, da jeg omtalte den forrige Paragraf, og det er den, at der fra Delegeretmødets Side blev udtalt Ønsket om, at Rigsdagen vilde gaa et Skridt videre end til Nedslagning af Dyr, der lide af Tuberkulose i Yveret, at Staten ogsaa skulde betale en Erstatning for alle Dyr, der viste kliniske Tegn paa stærkt tuberkulose og særlig smittefarlige Sygdomme. Udvalget har imidlertid ment, at det ikke burde gaa ind paa at anbefale dette, det forekommer Udvalget at være tilstrækkeligt at gaa til en Vedtagelse af Nedslagning af yvertuberkulose Kreaturer, Tiden vil saa vise, hvorledes det virker, maaske det senere vil være muligt at gaa videre, men for Øjeblikket mener Udvalget ikke at burde anbefale, at andre tuberkulose Sygdomme skulle medtages her i denne Lov, og at der skulde udbetales Erstatning derfor.

Jeg vil blot tillade mig at omtale, at i § 7 har Landbrugsministeren Bemyndigelse til at give Dispensation fra Bestemmelsen om Opvarmningen af Mælk og Kernemælk. Det kan maaske se besynderlig ud ved første Øjekast, at Udvalget har bibeholdt denne Dispensation, hvorimod den foreslaaede Dispensation i § 6 er slettet. Men det er ganske naturligt, at Udvalget har bibeholdt denne Bestemmelse i § 7; thi det gælder lige over for Udlandet, det gælder navnlig lige over for de Ejendomme, der ligge paa Grænsen af Slesvig, hvor en dansk Ejer kan have Græsgange paa den modsatte Side af Grænsen, og det vilde jo være urigtigt at nægte ham Adgang til at kunne føre Mælken over.

Der er saa kun et Ændringsforslag tilbage, jeg skal omtale. Det er Ændringsforslaget Nr. 8. Det drejer sig om en Tilføjelse til de Paragraffer, der indeholder Bestemmelser, som det skal være underkastet Strafansvar at overtræde. Ændringsforslaget gaar ud paa, at der skal tilføjes „§ 3“, hvilket er ret naturligt, da denne Paragraf handler om det Slagtekvæg, der nu skal slagtes under veterinar Politikonrol, og en naturlig Følge af, at § 3 bliver vedtagen, er da at indføre Strafansvar, saafremt nogen overtræder Paragraffens Bestemmelser. Jeg har nu tilladt mig at gennemgaa Ændringsforslagene, og jeg skal da kun til Slutning anbefale det høje Ting at vedtage disse Ændringsforslag, idet jeg nærer den Tro, at den